

“Dos més dos més Déu...”

Abel Albino és metge, pare de cinc filles i fundador de CONIN (Cooperadora per a la Nutrició Infantil) a Mendoza (Argentina).

29/04/2008

CONIN (Cooperadora per a la Nutrició Infantil) va ser fundada a la ciutat de Mendoza el 4 de setembre de 1993, seguint el model de Xile.

Avui passen pels centres de Mendoza 500 nois amb desnutrició grau 3 (la

més greu) i 1.500 en estat menys crític. A més a més, s'ha creat la Xarxa CONIN, amb dotze centres en distints punts del país i a Paraguai, i quatre més a punt d'obrir-se.

Abel Albino ha aconseguit el suport d'empreses i institucions per estendre el treball de CONIN als llocs més necessitats.

Com comença la història d'aquest projecte?

Vaig estudiar Medicina a Tucumán, i vaig fer la Residència en Pediatria a l'Universitat de Xile. Després me'n vaig anar a Mendoza. Em vaig casar als 32 anys i en aquells anys treballava per mantenir la família. Després de començar a fer la tesi doctoral, vaig escriure un parell de llibres i me'n vaig anar a Europa a treballar en biologia molecular. És aquí on comença aquesta història...

Què el va portar a passar de la medicina molecular a Europa a la lluita contra la desnutrició infantil a Llatinoamèrica?

Vaig arribar a Europa i em vaig trobar amb un munt de petits països que eren potències mundials, no podia creure que Argentina, que és tan gran i rica, en canvi estigués tan empobrida. Quan un viatge veu amb més perspectiva el seu país, el troba a faltar, l'enyora i el valora més. A més a més, comences a adonar-te que també depèn una mica d'un mateix que millori o no...

Un dia anava caminant pels passadissos de la facultat, pensant en l'Argentina i en el malament que estava. De sobte, vaig veure un diari llençat i, curiosament, el vaig agafar. Hi havia una entrevista a la Mare Teresa de Calcuta en la que li preguntaven què era la pau. Com jo

no estava en pau, em va semblar oportú veure què deia aquesta dona.

I deia: "El fruit del silenci és l'oració, el fruit de l'oració és la fe, el fruit de la fe és l'amor, el fruit de l'amor és el servei i el fruit del servei és la pau". Això em va encantar. Llavors li vaig dir al meu cap: "Miri doctor, me'n torno a l'Argentina. Sé que estic fent l'especialitat del futur (biologia molecular) però, en realitat, jo sóc fill d'un país que no té solucionat el seu passat. En els fons del cor sóc metge, no sóc una altra cosa ni vull ser una altra cosa, i el correcte és que me'n torni. Així que vaig tornar a Mendoza. Sabia que tenia que "servir" però no sabia ni a qui, ni com...

Un temps després vaig tornar a Europa. En aquest segon viatge vaig sentir Joan Pau II. En una homilia preciosa el 17 de maig de 1992 (en la cerimònia de beatificació del servent

de Déu Josepmaria Escrivà) va dir dramàticament: “Ocupin-se dels més pobres, dels més necessitats...”. I això em va tocar el cor, com m’havia tocat això de la Mare Teresa. Llavors li vaig dir a la dona: “Qui són els pobres?”. I vaig pensar en nois amb problemes neurològics, per la qual cosa vaig decidir dedicar-me a la deficiència mental.

Vaig tornar a Mendoza, vam realitzar un curs sobre deficiència mental i vam convidar el professor Ignacio Villaelizar, d'Espanya, que ens va dir: “Cridin a Monckeberg”. El Professor Monckeberg havia estat professor meu a l'Hospital Luis Calvo Mackenna, quan vaig fer la preparació en pediatria a Xile, en els anys 73-74. El convidarem i ens va parlar de l'única deficiència mental que es pot prevenir, de l'única que es pot revertir i que és originada per l'home, que és la del desnodrit. I va

ser aquí quan em vaig ficar en el tema.

Com li va arribar el missatge de sant Josepmaria i de quina manera va influir en la seva vida personal i professional?

Jo crec que va influir molt en la meua vida, ja que sant Josepmaria va ser el teló de fons en les dues grans circumstàncies que em van portar a seguir finalment aquest camí.

Primer, estava estudiant a l'Universitat de Navarra quan vaig llegir les paraules de la Mare Teresa, i sant Josepmaria va ser el mentor d'aquesta universitat. Després, quan vaig sentir el Papa Joan Pau II, estava a Roma per la beatificació de sant Josepmaria.

Per això dic que CONIN és una cosa de Déu, perquè en realitat jo volia fer biologia molecular: això és el que l'home proposa. Però vaig acabar dedicant-me a la pobresa i la

desnutrició, això és el que Déu disposa; i m'ho mostrà per mitjà de la Mare Teresa de Calcuta, Joan Pau II i sant Josepmaria.

Com fa un pare de cinc filles, que atén un consultori personal, és fundador de CONIN -amb centres a Argentina, Paraguai i Gàmbia-, per tractar Déu?

Sant Josepmaria ens ensenya a gaudir del fet de ser cristians enmig del món, que és com un vestit a mida per a un tipus del carrer. És un missatge que entenc fàcilment perquè s'adhereix a la meva personalitat.

I després Déu va voler que em quedés viudo... I em sento, com deia Mons. Álvaro del Portillo, successor de sant Josepmaria: "Jo sóc la batuta a les mans del mestre o els pinzells a les mans del pintor". I potser serà així, voldrà fer bones obres amb mi. Llavors em poso a fer les meves

coses, el que toca, amb afecte, amb molt d'afecte i amb passió; tractant de servir el millor possible.

Com es va imaginar vostè CONIN i com el veu en un futur?

Quan veig aquest creixement exponencial que té CONIN, penso sempre en una reflexió que sant Josepmaria ens va deixar: “Dos més dos són quatre, però dos més dos més Déu...”.

Què li porta a pensar que s’ha de seguir treballant un dia i un altre en aquest projecte?

Cada dia ofereixo el dia, l'inici amb la Missa, reso el Rosari, faig una visita al Santíssim, un estona de lectura espiritual... La vida interior és com una planta, cal regar-la, cal abonar aquesta vida perquè continuï donant fruits i perquè un segueixi entusiasmant-se. Perquè si un creu en les pròpies forces, si et plantes

humanament les coses, t'esglaies,
però si poses l'increment
sobrenatural a això, segueixes
endavant amb entusiasme, perquè
Déu t'està ajudant. Com diu la dita:
“A qui matina, Déu l'ajuda”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/dos-mes-
dos-mes-deu/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/dos-mes-dos-mes-deu/) (12/08/2025)